

Warszawa, dnia 8 kwietnia 2004 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Ustawa o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw została przez Sejm uchwalona w dniu 2 kwietnia 2004 r.

Celem tej ustawy jest dostosowanie przepisów krajowych do wymagań Unii Europejskiej w zakresie wytwarzania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych, urzędowej kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz kontroli granicznej pasz, dodatków paszowych, premiksów i pasz leczniczych. Ustawa wdraża do prawa polskiego siedem aktów prawa Unii Europejskiej, a w szczególności:

- Dyrektywę Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającą zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt,
- Dyrektywę Komisji 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiającą dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 Dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich oraz
- Dyrektywę Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającą warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie.

Ustawa reguluje ogólnie warunki wprowadzania pasz leczniczych do obrotu i udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności w tym zakresie. Większość kwestii dotyczących produkcji, warunków przechowywania, wprowadzania do obrotu, sposobu znakowania i transportowania pasz leczniczych została przekazana do uregulowania w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy, delegacją zawartą w art. 6 ust. 4.

Uwagi szczegółowe:

- 1) w art. w pkt 7 ustawa określa kwalifikacje osób, które mogą kierować procesem produkcji pasz leczniczych. W przypadku uprawnień do kierowania procesem produkcji zwykłych pasz wymagane jest pewne doświadczenie w zakresie wytwarzania dodatków paszowych lub pasz w postaci 2 lub 3 letniego stażu w zakresie wytwarzania pasz. W przypadku pasz

lecniczych brak jest takiego wymogu, co nie wydaje się być uzasadnione ze względu na przedmiot produkcji, jakim są pasze będące przecież mieszaninami premiksów leczniczych.

- 2) w art. 1 w pkt 9 zmieniający art. 12 ust. 4 stanowi, że wprowadzenie paszy do obrotu wymaga zezwolenia na wytwarzanie takich pasz. Przepis ten jednocześnie zastrzega, że wytwórca wprowadza pasze do obrotu na podstawie zlecenia wystawionego przez lekarza weterynarii. Nie jest jasne czy wprowadzenie paszy leczniczej następuje wyłącznie na podstawie zlecenia czy też ta forma wprowadzenia jest wyjątkiem od zasady ustanowionej w art. 12 ust. 4. Niewątpliwie wyjątkiem od zasady wprowadzania pasz do obrotu na podstawie zezwolenia jest natomiast przepis art. 38 ust. 5, który nie został wskazany jako wyjątek w art. 12 ust. 4.

Propozycja poprawki:

- wyrazy "z zastrzeżeniem art. 38a ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami "na zasadach określonych w art. 38a ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 38a ust. 5";

- 3) w art. 1 w pkt 12 ustawa określa jakie dokumenty jest obowiązany przedłożyć podmiot ubiegający się o zezwolenie na wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu pasz leczniczych. W art. 15 i 16 określających podobne sytuacje, podmioty ubiegające się o odpowiednie zezwolenia są obowiązane przedkładać również, na przykład, dokumenty potwierdzające posiadanie przez nich wymaganych ustawą kwalifikacji. Wydaje się, że przepis dotyczący wytwórców pasz leczniczych powinien być uzupełniony choćby o ten jeden wymóg.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 12, w art. 16a po pkt 3 dodaje się zdanie końcowe w brzmieniu:
"Do wniosku należy dołączyć dokument potwierdzający posiadanie wymaganych kwalifikacji zawodowych przez osoby, o których mowa w art. 7 pkt 3.";

- 4) w art. 44i w ust. 1 oraz w art. 44k w ust. 6 pkt 3 ustawa posługuje się niewłaściwą terminologią, uprawniając wojewodę do wydawania rozporządzeń. W świetle obowiązującej Konstytucji RP oraz stosowanej w praktyce jej wykładni ustawa może uprawniać wojewodę do wydawania aktów prawa miejscowego. Z ustawy o administracji rządowej w województwie w art. 40 ust. 1 wynika, że akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę mogą mieć na przykład formę rozporządzenia porządkowego.

Propozycja poprawki:

- w art. 44i w ust. 1 oraz w art. 44k w ust. 6 w pkt 2 wyraz "rozporządzenia" zastępuje się wyrazami "aktu prawa miejscowego";

- 5) w art. 1 w pkt 25 ustawa nowelizuje przepisy karne zawarte w art. 46 ust. 1. W zmianach oznaczonych jako pkt 13a i 13b ustawa formułując normę karną odsyła w zakresie opisu czynu karalnego do treści rozporządzenia, a nie do treści ustawy. Takie sformułowanie normy karnej jest sprzeczne z podstawową dla systemu prawa karnego zasadą *nullum crimen sine lege*, która stanowi, że nie jest przestępstwem czyn, który nie został określony jako przestępstwo w ustawie obowiązującej w chwili jego popełnienia.
Oba przepisy są niezgodne z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP.

Opracowała Beata Mandylis